

II
682

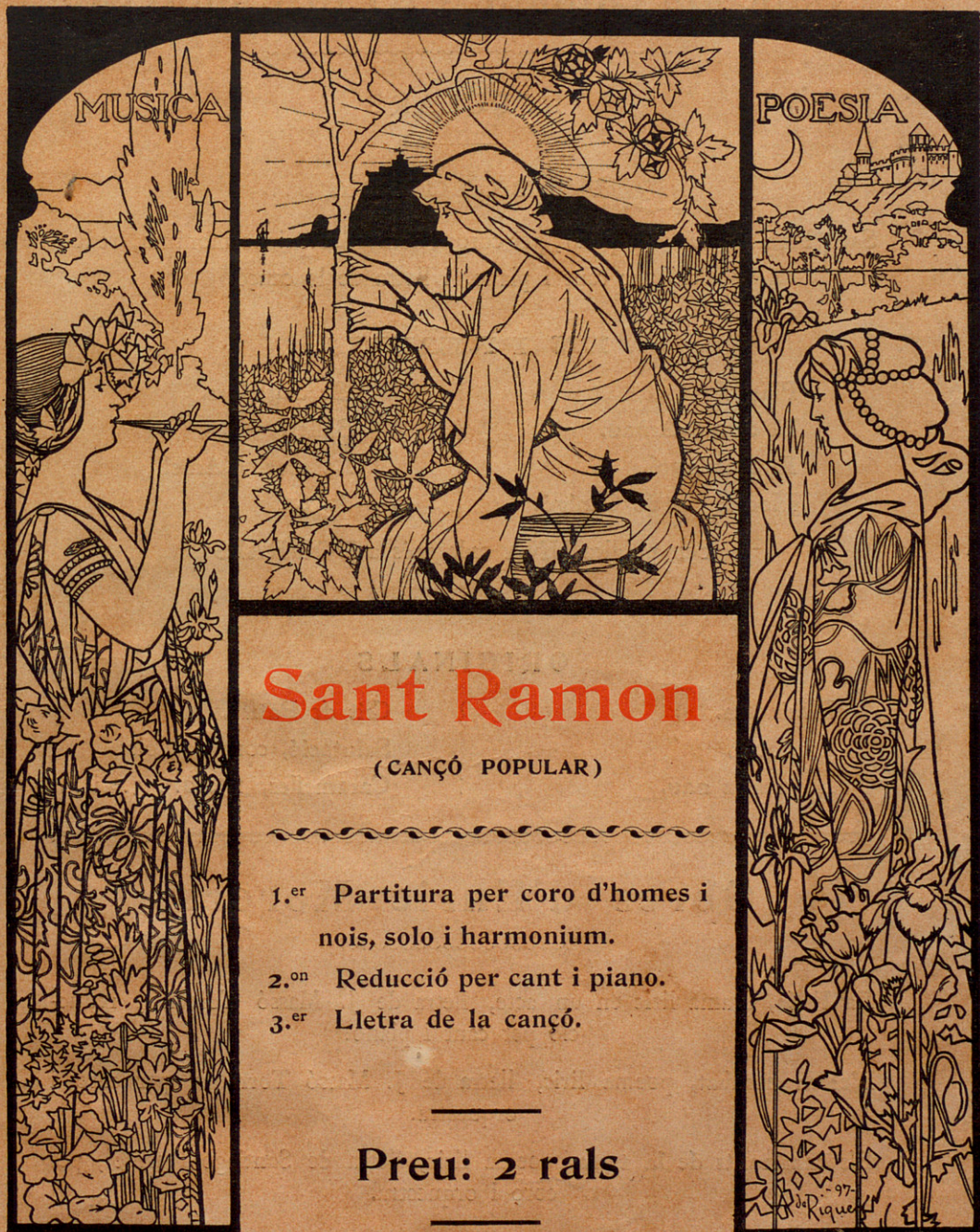
E. MORERA.

SANT RAMON

2/68 — Orga —

ANÇONS CATALANES

Harmonisades per ENRIC M'ORERA

Sant Ramon

(CANÇÓ POPULAR)

1.er Partitura per coro d'homes i
nois, solo i harmonium.

2.^{on} Reducció per cant i piano.

3.er Lletra de la cançó.

Preu: 2 rals

Típodgrafia «L'Avenç», de Massó, Casas & Elías, Ronda de l'Universitat, 4
Telefono 115 Barcelona, 1897

Imprempta i Llibreria de «L'Avenç», de Massó, Casas & Elías
Ronda de l'Universitat, 4. — Barcelona

Cançons catalanes d'Enric Morera

POPULARS

PUBLICADA

Sant Ramon, cançó popular, per coro d'homes, solo i harmonium, reducció per cant i piano, i lletra de la cançó.

EN PREMPSA

Plany.	Els Segadors.
El comte Arnau.	Ballet.
El Rossinyol.	La mort d'Ameli.
Montanyes de Canigó.	&. &.

Sen publica UNA cada més a DOS RALS

ORIGINALS

Marinesca.	Crít de Patria.
La barca.	Salutació, coro de nois.
La nostra nau.	Caramelles, 1. ^a , 2. ^a , 3. ^a i 4. ^a

Obres d'Enric Morera

La Fada, drama líric en un acte, lletra de J. Massó Torrents, reducció per cant i piano.

L'etern combat, poema líric, lletra de J. Massó Torrents, per coro i orquestra.

Els caminants de la terra, poema líric, lletra de Santiago Rusiñol, per coro i orquestra.

EN PREPARACIÓ

Tractat d'harmonia

2, 21, 10.11

26, 25, 25

53, 52, 60

III Clarinette (Boite fermée)

II Bourdon doux 8 Douçiana

I Salicional 8, Bourdon 8.

Ped. Bourdon 16, Bourdon 8.

Corillon 16

Hohl kante (37)

55 a 32 - 40 - 24 a 22 - 29 -
4 - 13 - au II Ped - 52 - 57 - 60

SANT RAMON

CANÇÓ POPULAR

Harmonisada per E. MORERA

1.er Partitura per coro i harmonium

a:ato c: 1/2 talt

Molt poc a poc. *pp*

SOPRANO

La ma-re de Déu son fill n'en-vol-ca-va ies-tant-lo-en-volcant n'és

NOIS

pp (Boca tancada)

TENOR I, II

(Boca tancada)

BAIX I, II

ARMONIUM

ppp *ppp*

na-da u-na plan-ta nas - qué Sant Ramon, fill de Vi-la-franca, con-

dolç *molt dolç*

mf *pp*

pp *mf* *p*

mp *pp*

molt dolç pp

fes-sor de reis de reis i de pa-pes con-fes-sor de reis de

pp

p

ppp

rit.

mf ad libitum dimin. pp

reis i de pa-pes.

dolç molt dolç

mf ppp

pp

mp

2.^{on} Reducció per cant i piano

Molt poc a poc. *un on*
 confessa rei que peccat n'està de peccats gros Sant
 La ma-re de Déu son fill n'en-vol-ca-va i es-tant-lo envoltant n'és

VEU

PIANO

Ramon floraba *No florau Ramon peccat sacaba Ra-*
 na-da u-na plan-ta nas - qué Sant Ramon, fill de Vi - la-franca, con-

dolç *molt dolç*
mf *pp* *p*

mon sentit a lloga barca *Ramon serve mar*
molt dolç *pp*
 fes-sor de reis de reis i de pa-pes con - fes-sor de reis de

pp *mf* *ad libitum* *dimin.* *pp* *rit.*

lloga barca
 reis i de pa - pes.

molt dolç
mf *pp* *p*

3.er Lletra de la cançó

Aquesta cançó, harmonisada així, va ser estrenada en el Teatre Liric de Barcelona en 1895 per la *Capella Russa*, dirigida per Dimitri Slaviansky d'Agreneff. La societat coral *Catalunya Nova* la va cantar en el seu primer concert públic en 22 de Març de 1896.

L'hermosa llegenda que motiva aquesta cançó és tant popular a Catalunya com a Mallorca. Sant Ramon era de la família dels Penyaforats, que tenien el castell en la parroquia de Santa Margarida, prop de Vilafranca, i tocant a la montanya d'Olerdula. Sobre aquèl castell se va edificar un convent de frares predicadors. Sant Ramon havia sigut confessor del rei D. Jaume, i de la tradició que l suposa fent un viatge miraculós desde Mallorca a Barcelona no sen té notícia anterior al segle XV, o sia dos segles després. En el port de Soller (Mallorca) s'ensenya una pedra de la qual se conta que Sant Ramon va posar-hi el peu al tirar la capa al mar per passar a Barcelona. Davant meteix de la pedra hi hà un temple edificat en el segle XVII en memoria d'aquèl fet.

El poble sol cantar dues variants de la tonada, la una molt inferior a la que publiquem harmonisada per en Morera. De la lletra en corren moltes variants, però no n donem a continuació sinó dues, que són les millors.

La Mare de Déu — son fill n'envolvava,
i estant-lo envoltant — n'és nada una planta:
nasqué Sant Ramon, — fill de Vilafranca,
confessor de reis, — de reis i de papes.
Confessava un rei — que en pecat n'estava.
El pecat és gros, — Sant Ramon plorava.
«No ploreu, Ramon, — que l pecat s'acaba.»
Ramon sen va a mar — a llogà una barca.
El barquer li diu — que n'està embargada:
no n pot embarcar — capellans ni frares,
ni estudiants — de la capa llarga.
Mireu en Ramon — quina n'ha pensada:
tira l seu manteu — per servir de barca,
i lo gaiatet — per arbre posava,
i am l'escapulari — gran vela n'alçava,
i amb el sant cordó — bandera molt santa.
Montjuic el veu — vaixell assenyala,
tots els mariners — surten a muralla.
«Jesús! Que és allò? — És galera o barca?»
No n'és vaixell, no, — ni galera armada,
que n'és Sant Ramon — que ha fet un miracle.
Santa Caterina — toquen les campanes.

VARIANT

La Mare de Déu — un roser plantava,
d'aquell sant roser — va florí una branca:
nasqué Sant Ramon, — fill de Vilafranca,
confessor de reis, — de reis i de papes.
Confessava un rei — que en pecat n'estava,
el pecat és gran, — Ramon se n'esglaià.
El traidor del rei — li amenaçava
que li pegaria — si no l perdonava.
Ramon sen va al port — a llogà una barca:
«Barquer, bon barquer, — vols llogà una barca?»
«No pot ser, Ramon: — totes són llogades,
no puc embarcar — capellans ni frares,
ni els de Sant Francesc — ni els que van descalços,
sinó escolanets — de la cota llarga.»
Sant Ramon beneit — ja n va fè un miracle:
tira capa a mar — per servir de barca,
el seu gaiatet — per arbre hi posava,
i amb el seu cordó — bandera molt santa.
Quan és alta mar — Montjuic senyala,
tots els mariners — juguen dalt muralla,
pensen que era nau — i va ser un frare,
va ser Sant Ramon, — que ha fet un miracle.

IMPREMPTA I LLIBRERIA
DE «L'AVENÇ», DE MASSÓ,
CASAS & ELIAS, RONDA DE
L'UNIVERSITAT, 4. — TELEF. 115
BARCELONA.

